

ע"פ 6107/17 - חליל אגבאריה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 6107/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט א' שהם

המערער: חליל אגבאריה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, בת"פ 54937-08-15, מיום 12.6.2017, שניתן על ידי כב' השופט י' ליפשיץ

תאריך הישיבה: י"ז בחשון התשע"ח (6.11.2017)

בשם המערער: עו"ד מוחמד מג'דלה; עו"ד לינה זחאלקה

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סידי

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

השופט א' שהם:

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בעקבות הרשעתו בדין, נגזר דינו של המערער לכדי 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כמו כן, הורה בית משפט קמא על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 5 חודשים שהושת על המערער בבית משפט השלום בחדרה (ת.פ. 29894-01-12), באופן ששני חודשים יצטברו לעונש שהוטל ושלושה חודשים יהיו חופפים, כך שעל המערער לרצות 30 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו מיום 3.12.2013 ועד 18.12.2013. בנוסף, הוטל עונש מאסר על תנאי בן 12 חודשים, למשך 3 שנים, לבל יעבור המערער עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע. הוטל קנס בשיעור של 2,500 ₪ או שני חודשי מאסר תמורתו, והושתו פיצויים לשני נפגעי העבירה בסך 5,000 ₪.

2. מעובדות כתב האישום עולה, כי המערער היה מעורב באותו יום (21.9.2013), ביחד עם שני אחרים, בשני מקרי שוד של טלפונים סלולאריים. שיטת השוד הייתה זהה. המערער נהג ברכב כשלצידו הנאשם 1 בכתב האישום, ובמושב האחורי ישבה אישה בשם גדיר גרבאן (להלן: גדיר). במקרה הראשון, ירד הנאשם 1 מהרכב ופנה אל אדם שהחזיק בטלפון סלולארי (להלן: המתלונן 1) וביקש ממנו את המכשיר כדי לבצע, כביכול, שיחה. משהסכים המתלונן 1 לבקשה ומסר את הטלפון הנייד לידי הנאשם 1, העבירו הנאשם לידי גדיר. בשלב זה, החל המערער בנסיעה וכתוצאה מכך נפל המתלונן על הכביש ונחבל בראשו. כעשרים דקות מאוחר יותר, עצר הרכב הנהוג בידי המערער ליד אדם אחר (להלן: המתלונן 2), והפעם פנה המערער עצמו אל המתלונן 2, שאחז בידיו טלפון סלולארי, וביקש ממנו לבצע שיחה מאותו מכשיר. משהסכים המתלונן 2 לבקשה, הועבר הטלפון הנייד לידי גדיר, ובשלב זה הכניס המתלונן 2 את פלג גופו העליון לחלון הרכב בניסיון להציל את רכשו. המערער החל בנסיעה, כאשר הנאשם 1 מכה את המתלונן 2 בפניו, וכתוצאה מכך נפל המתלונן 2 "התגלגל על הכביש ונחבל".

3. במסגרת הערעור שלפנינו נטען לשיהוי בהגשת כתב האישום, ולכך שעקב שיהוי זה לא ניתן היה לנהל את התיק הנדון ביחד עם תיק אחר, שבו יוחסה למערער עבירת התחזות, שבגינה נדון המערער ל-11 חודשי מאסר לריצוי בפועל (לאחר שעונשו הוקל בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי). עוד נטען, כי גדיר, שהייתה שותפה לשני אירועי השוד, נדונה ל-6 חודשי עבודות שירות, כאשר הפער בין עונשה לבין העונש שנגזר על המערער הינו רחב ביותר, ולפיכך יש להתערב בעונש זה מכוח כלל אחידות הענישה. כמו כן, נטען לשיקולי שיקום המצדיקים, לשיטתו של המערער, הקלה בעונשו. המשיבה מבקשת לדחות את הערעור, בהצביעה על חומרת העבירות בהן הורשע המערער, ועל העובדה כי מדובר בשני אירועי שוד שבוצעו בסמיכות זמנים. בשני המקרים נחבלו המתלוננים, כתוצאה ממעשי המערער וחבריו.

4. לאחר שבחנו את טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. המדובר בשני מעשי שוד חמורים שבוצעו בחבורה, תוך ניצול טוב ליבם של המתלוננים, אשר נאותו לאפשר למערער וחבורתו לבצע שיחה מאותם מכשירים סלולאריים. בית משפט קמא נתן את דעתו לכלל הנסיבות המקלות בעניינו של המערער, ואיננו סבורים כי הוא החמיר בעונשו מעבר למידה הראויה. אשר לטענה בדבר הפער בין עונשה של גדיר לבין עונשו של המערער, נציין כי גדיר ישבה ברכב ולא הייתה מעורבת בפנייה אל המתלוננים, וגם לא בנהיגה ברכב, שגרמה לנפילתם של המתלוננים אל הכביש ולחבלות שנגרמו להם עקב כך. כמו כן, אין להתעלם מעברו הפלילי המכביד של המערער, והגם שהתסקיר שהוגש בעניינו הוא חיובי בעיקרו, לא מצאנו כי יש בידינו להיעתר לערעור.

סוף דבר הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ז בחשון התשע"ח (6.11.2017).

שופט

שופט

שופט
